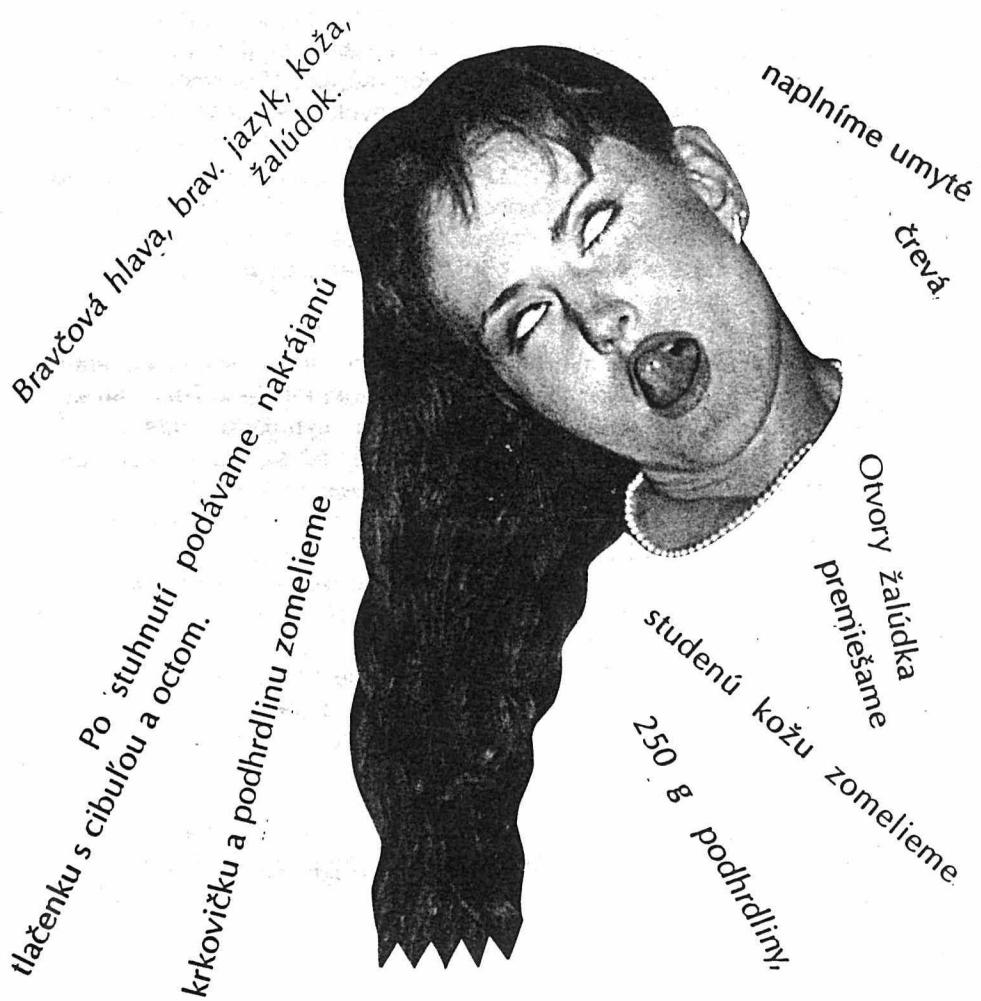

GAJ-DY

Časopis pre Teba

Nepredajné

1/97

O DVOCH METROCH (RÔZNYCH)

Dvakrát meraj, raz rež, či strihaj? Tak nejako znie to staré známe príslovkové určenie. Čoho, to si už presne nepamätam. Vlastne to ani nie je podstatné. Podstatné je čosi iné. Predpokladá sa, že sa meria dvakrát a tým istým metrom. Poviete si, že je to logické. Ale nemusí to byť vždy tak. Predstavte si dvoch rovnako vysokých ľudí, tak okolo 170 cm, a pritom jeden z nich má len 85 cm a ten druhý až 190 cm. Rád by som na tomto mieste poznamenal, že sa nechystám venovať problematike štatistických priemerov a štandardných deviácií. Vráťme sa však k našim centimetrom. Takže jeden je vyšší a ten druhý nižší a pritom sú rovnako vysokí. Myslíte si, že je to nezmysel? Prečo? Stačí si zavolať nejakého skúseného telomerača. Vytiahne jeden meter (alebo centimeter) a odmeria 85, vytiahne druhý a odmeria 190. Máme sa s ním budete hádať a tvrdiť mu, že takýmto spôsobom predsa nemožno merať. On si bude húšť svoje a keď sa naštve, môže sa stať, že vytiahne tretí meter a poriadne vás ním pretiahne. Samozrejme, po krížoch. Takito pánkovia-merači to radi robia.

S rôznymi pohľadmi, mierami a kritériami, na vo svojej podstate úplne rovnaké javy, sa môžeme stretnúť takmer na každom kroku. Predstavte si nasledujúcu situáciu. Dvaja sympatickí mladí muži alebo aj ženy (nezávisle na sebe, samozrejme) sa vrátia nadránom s nádherným cucflekom na ešte nádhernejšom krku. Líšia sa len tým, že prvý z nich má rád chlapcov a ten druhý, akože inak, dievčatá. Toho druhého začnú príbuzní s mimoriadne príjemnými výrazmi v tvárich a s úsmevmi od ucha po oko spovedať, čo to má na tom krku a kto mu urobil to, čo má na tom krku, atď. Vedť to asi poznáte. Na toho prvého, ak má šťastie, s pohrdnutím zašteknú niečo v tom zmysle: "Ty vyzeráš!" Ak šťastie nemá, tak ho niekoľko dní prehliadajú ako krajinu. A pritom ide o jednu a tú istú vec. Cucflek na krku. Nevinný a spontánny, ktorý urobil radost' obom zainteresovaným (myslím tým on a ona, on a on a ona a Óona). Vidíte, jedna a tá istá vec môže na jednej strane vyvoláť roztomilé pobavenie a na druhej strane odpor a nechut'. Nehovoriac už o tom, keby si mladý homík priviedol domov svojho priateľa. Myslím, že to netreba ďalej komentovať.

Alebo, rodinná idylka. Muž pred televízorom, samozrejme v papučiach, na stole dobré, vychladené pivko. V televízii paní Beňačková zahľasi publicistickú reláciu o živote prostitutok. Muž sleduje program vo vytržení a zároveň znechutnený a pobúrený. To je strašné, tie šlapky! Fajka za 500! Otras! Zatiaľ jeho mama ťa v kuchyni klepe rezne na nedelňý obed. Muža by ani len vo sне nenapadlo pripodobniť svoju pracovitú žienku k niektoej z tých radodajníc. V prípade homosexuálnych prostitútov a homosexuálov vôbec, by sa mu v hlavičke, zvanej makovičke, veľmi rýchlo povytvárali všakovaké prapodivné spojenia - bože, ten nás sused, úchylák starý, a ten nás syn (predpokladajme, že je homosexuál), buzerant jeden, ja ho budem asi musieť vyraziť z domu, čo všetko si tí homoši navzájom robia, atď. A opäť ide v podstate o jednu a tú istú vec - o predajnú lásku a promiskuitu. V prípade heteráčov sa to, samozrejme, týka len niektorých (že vraj!), no a v našom prípade je promiskuitná buzna prototypom všetkých homosexuálov.

Zostaňme ešte chvílu pri promiskuite. Nie pri tej zemitej forme, známej z niektorých diaľničných úsekov alebo z Kríznej ulice v Bratislave, ale pri šarmantnej promiskuite typu Cassanova. Muž, ktorý má rád ženy a má u nich úspech, je obdivovaný inými mužmi, aj ženami. Mnohí mu závidia. Je to proste Cassanova, Don Juan, seladón. Žena, ktorá to má rada a darí sa jej, je praobyčajná kurva, flandra, šlapka, filcka. Ako inak. Nezdá sa Vám, že v prípade muža aj slovo kurevník znie neobyčajne roztomilo? Žena je kurva. Fuj!

A ešte posledné pozastavenie. Filmy o prvých krehkých vzťahoch medzi chlapcami a dievčatami môžeme v televízii sledovať do obedu i poobede, ale príbeh o homosexuálnych milencoch iba po 22. hodine. A pritom nejde o žiadnu erotiku. Proste prvá láska. Prečo nikomu nevadí napríklad obnažený prsník Zdenky Studenkovej v reklame na akési trápne mydlo v hlavnom vysielacom čase? A prečo niekomu prekáža bozk dvoch chlapcov alebo dievčat? Prečo? Je to preto, že ide naozaj len o menšinovú záležitosť, alebo je homosexuálna láska príliš erotizujúca? Neviem. Pouvažujte nad tým niekedy.

Takže, ako to vlastne všetko je? Dvakrát rež a raz meraj? Či ako? Ja neviem. Mne už z toho celkom šibe.

Michal D.

ŽIŤ SAMÉHO SEBA

Celý život človek žil dvojitým životom. Život navonok, ktorý skrýval túžby svojho srdca a život vovnútri seba. Celý doterajší život nesmel milovať, nesmel objať, nesmel sa dotknúť - neboli objatý, neboli dotknutý. Ak to urobil on, ublížil svojej milovanej, pretože ona nemohla prijať dlaň jeho lásky. Zranil ju a zranil aj seba. Zostali iba hlboké jazvy v srdci, ktoré si človek niesol svojím každodenným skrývaným životom. Skrývané jazvy, skrývaný život, zakázaná láska. To človeka riadne zdeformuje. Skrývaný život sa prelíná so životom vonkajším a život navonok splynie s vnútorným. A človek ani nevie, čí je a kto vlastne je. Iba cíti, že je akýmsi listnatým stromom z ihličnatého dreva.

Je iba prirodzené, že takto zmätený človek hľadá odpoveď na svoj život, hľadá odpoveď, prečo musí takto žiť - osamelý, roztúžený, s prázdnymi dlaňami... Človek, ktorému bola od detstva vštepovaná viera v Boha, so samozrejmosťou sa obracia na Noho so svojimi nezodpovedanými otázkami. Človek sa obracia na Boha, ktorý snáď kdesi v diaľke existuje, hľadí na nás a necháva nás topiť sa vo svojich slabostiach a bolestiach. Ale prečo? Veď ak Boh existuje, tak prečo nefunguje?

Verím tomu, že nejeden zranený a hľadajúci človek prežil tieto pocity. Aj ja. Človek cíti, že je tu akási bariéra, akýsi hrubý mür medzi Bohom a ním. Bráni človeku vkročiť do Božej blízkosti tak, aby cítil, že On ho počuje. A viem, že nejeden odpoveď nenachádzajúci človek zatrpkol voči Bohu a prestal veriť v Jeho existenciu, fungujúcnu existenciu. Tak ako ja.

Ale príde čas, pravý Boží čas, keď sa Boh skloní k človeku a osloví ho. A bude to možno v období, keď na Boha už nečaká, keď už prestal veriť. Ale Boh je taký, že Jeho milosť je nekonečná, bezodná a On sa zamilováva vtedy, kedy On uzná za vhodné (2M 33:19, Rim 9:18). Preto tá ľudská snaha, stiahnuť Pána Boha z nebies za nohu, je

smiešna. On je ten, ktorý sa skloní k človeku a osloví ho, a záleží už len na postoji nášho srdca, či Ho vpusťme dnu. Tak, ako sa to stalo mne.

Prišiel ku mne Pán Ježiš, zalistal ma vedrom lásky a daroval mi svoje priateľstvo. A zrazu človek mal koho objať, smel sa dotknúť - odrazu bol objatý a milovaný. Pán Ježiš rozobil bariéru, odstránil ten mür a postavil ma pred Božiu tvár. Postavil ma do Božej prítomnosti skrze Noho. Pán Ježiš vzal moju bolest, moju roztúženosť, moju osamelosť a dal sa mi spoznať, aký je. Skrze Noho teraz žijem svoj život, skrze Noho dýcham, milujem, odpúšťam, nachádzam seba samého a seba samú.

Človek sa môže snažiť hľadať a spoznávať seba samého, ale skutočne sa nájde iba skrze Ježiša Krista. Pretože Ježiš je Pravda, Cesta i Život (Ján 14:6). Nie je to ľahké, je to odlupovanie starého nánosu, upravovanie charakteru na Boží obraz, je to duchovné dozrievanie skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.

Žiť seba samého cez sito Ježiša Krista, pod autoritou Ducha Svätého - to je Boží plán pre kresťana (aj homosexuála).

Drugi.

Pozn.: Vďačne privítam každú myšlienku, každú reakciu na moje riadky. Odpoviem. Nezabudni na obálku napísat, že je to pre mňa.

Len túžba

(Števovi)

*Len túžba znovu ťa uvidieť
Ako prichádzaš taký nádherný
Prerážajúc šedivosť davu
Ako rozkvitás sťa smaragd v púšti*

*Len túžba znovu sať tvoj vzduch
Ako rýchlo dýchaš vzrušením
Pociťujúc teplo našej blízkosti
Ako sa chvejú tvoje vlnké perý*

*Len túžba znovu ťa objímať
Ako do vankúša mäkkoo sa zabáraš
Plávajúc v machu rozkoše
Ako splývajú naše telá*

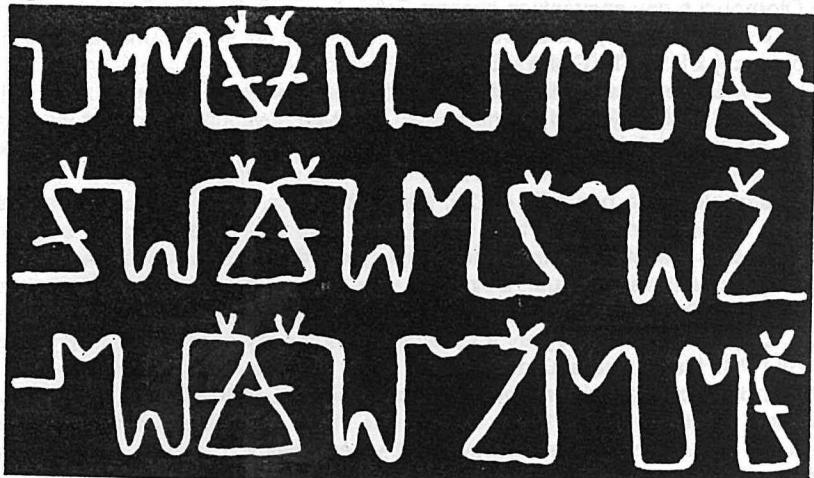
Len túžba...

Paiušo

VZTAHY

- POZÝVANÝ DRAT
- STARODAŽNÉ PÍSMO
- KRESBA INŠTINČTÓU VHĽACA
- SILUETA MESTA

OD POČIATKU S USTÁT

AŽ POJEDÚ KONIEC...

Monika

O REMATE PO REMATE

Správa z celoslovenského stretnutia lesbických žien

1.celoslovenské stretnutie klubov Museion (18.-20.10.1996) sa uskutočnilo pod majestátou Bralovou skalou na konci údolia Remata (nedaleko Prievidze). Na príprave (organizačnej i programovej) sa podieľalo väčším či menším vkladom 6 ľudí sústredených okolo klubu MUSEION STRED. Do programu svojou účasťou prispeli i niekoľkí hostia: Svatava z Teplic v severných Čechách, ktorá sa predstavila nielen svojou piatou zbierkou renomovanej poézie, Jana zo Žiliny s alternatívou medicínou, Šiltovka z Prievidze s prednáškou a diapozičními o vysokohorskej turistike, Američanka Lisa žijúca v Prahe s besedou o jej chystanej knihe o lesbických matkách, ďalšia Američanka Jessica žijúca v Olomouci s gay speváckym zborom Želvy, Denisa z Banskej Bystrice s besedou o našej problematike a svojej činnosti na telefonickej linke dôvery a Kamila z bratislavskej skupiny patriacej k HNUTIU GANYMEDES.

Pracovné stretnutie riadili Kiri a Marielle (vedúce osobnosti klubu Museion Stred), ktoré sa starali aj o plynulý chod celého pobytu na chate. Ovzdušie dotváralo video v TV-miestnosti, ale najmä krb na prízemí pri bare, kde sa dalo voľne debatovať, hrať na gitarách a spievať, alebo počúvať "vežovú" muziku, či si pri nej zatancovať.

V piatok večer sa nás zišlo do 25, z toho 2 muži a 8 ľudí zo zahraničia (Čechy, Holandsko). V sobotu nás však bolo už 39. Aby sme sa lepšie spoznali, sobotňajšie popoludnie začalo predstavovacím kolom, najprv jednotlivcov, potom prišli na rad skupiny homosexuálne orientovaných ľudí. Dozvedeli sme sa o skupine UCHO z Olomouca, na ktorej diskoték'y (bývajú raz do mesiaca) prichádzajú záujemcovia z celej Českej republiky. Organizujú i rôzne výlety a vydávajú rovnomený časopis. Spomenutá bola i skupina BÍLÍ PSI, ktorá usporadúva pravidelné výlety po Morave a Čechách.

Holandsko bolo zastúpené hostami zo skupiny HOMOGROEP z Wageningenu. Táto skupina vznikla v roku 1981, hoci hnutie "inak" sexuálne orientovaných sa v Holandsku, aj vo Wageningene, formovalo už v šesdesiatych rokoch. Homogroep má 130 členov, 45 % tvoria ženy a 55 % muži, zväčša ide o študentov a absolventov škôl. Majú svoju budovu s mnohorakou využiteľnosťou. Skupina splňa dôležitú sociálnu funkciu nielen vo Wageningene, ale i v širšom regióne. Táto oblasť je silno katolícka a čiastočne aj protestantská (odmietajú inú sexuálnu orientáciu, než je heterosexuálna), a preto ešte mávajú problémy s priatím verejnosťou. Každý piatok sú stretnutia, pričom sa striedajú špeciálne skupiny. *Hlavná skupina koordinuje činnosť podskupín.* Osvetová (vzdelávacia) skupina chodí do škôl, rozpráva s deťmi o homosexualite a vedie s mládežou otvorené debaty (samozrejme, že sa to deje so súhlasom školy, pretože v tejto krajine je to možné). Politická skupina má kontakt s mestskou radou, kde vedú registrované partnerstvo homosexuálov (a nielen vo Wageningene, ale zhruba v 100 mestach Holandska). Potom fungujú 2 diskusné skupiny, jedna pre ženy a jedna pre mužov, kde sa preberajú rôzne témy, napr. coming out, deťi a pod. Tieto skupiny slúžia najmä tým, ktorí majú ešte obavy ísiť medzi "svojich" a potrebujú do týchto radov nejak vstúpiť. A nakoniec je tu ešte skupina okolo časopisu Het roze bericht (Ružové správy). Homogroep má aj vlastnú knižnicu a videotéku. V uvedených skupinách je asi 20

20

aktívnych členov. O všetkých podujatiach Homogroep sa piše v miestnych, či regionálnych, alebo aj univerzitných novinách. Činnosť skupiny je finančne podporovaná Univerzitou a mestom (každoročne), čo im v podstate stačí na všetko, čo chcú robiť.

Súčasným problémom skupiny je práve nájsť záujemcov o túto prácu, pretože každý je zaneprázdný vlastnou prácou a spokojný so situáciou homosexuálov v Holandsku. Z týchto dôvodov ako keby zaspalo celé hnutie a nie je taký veľký záujem a potreba zoskupovať sa. I holandská vláda sa vyjadriła, že emancipácia homosexuálov je ukončená, mnohí ľudia sa už integrovali, takže nepovažuje za dôležitú existenciu skupín pre homosexuálov a ani nemá veľký záujem o ich finančné podporovanie.

Zo slovenských skupín bola na Remate zastúpená skupina MUSEION BRATISLAVA, ktorá sa však v poslednom čase cieľne zmenšila, ďalej skupina MUSEION STRED, ktorá naopak výrazne rozšírila svoje rady a nadále úspešne vydáva svoj časopis L-Listy, a nakoniec skupina HNUTIA GANYMEDES vydávajúca časopis Gaj-dy.

Celé podujatie výrazne prispelo k vzájomnému spoznaniu sa a nadviazaniu užších kontaktov medzi zúčastnenými skupinami. Treba už len dúfať, že momentálne najaktívnejšia z týchto skupín - skupina Museion Stred - nestratí na svojej aktieschopnosti ani po definitívnom odchode hlavných predstaviteľiek Kiri a Marielle do Holandska.

Podľa správy v L-LISTOCH spracovala Kamila

Milí čitatelia, v tomto a v nasledujúcich číslach vám ponúkame preklad článku z francúzskeho týždenníka *GAJ PIED HEBDO* č.390 z r.1989 (podľa našich informácií už neexistujúceho) o filozofii (homosexuálneho) francúzskeho autora Michela Foucaulta (1926-1984). Veríme, že si v ňom, hoci je pomerne obtiažny, nájdete niečo pre seba.

Nickie Cumberlain: FILOZOFIA PRIATEĽSTVA

Mysliet' a konat'. Michel Foucault neoddeloval intelektuálnu prácu od militantnej akcie. Či už išlo o väzenie, imigráciu alebo homosexualitu, ktorá podľa neho kruto trpela koncom priateľstva.

"Hľa, toto je Foucault a celý svet sa otáča, aby ho videl prechádzať. Foucaultova silueta, jeho vzhľad rozpoznateľný medzi tisícom iných sa stali jedným z obrázkov, ktorých výraz sa uchováva v pamäti a na fotografiách." Takto sa vyjadruje Didier Eribon v skvelej biografii, venovanej tomuto filozofovi. O niekoľko riadkov ďalej dodáva: "Tieto prejavy zvýhodňujú verejnú osobnosť, bojovníka... Práve osobnosť, v ktorú Dumézil neveril. Lebo Foucaultova existencia sa, ak si to tráfame povedať, v tejto podobe *fragmentalizovala*. Výučba na Collège de France, publikovanie kníh, militantné aktivity, aktivity v cudsine...všetko sa mieša, prekrýva sa, zapadá do seba, pretína sa alebo koliduje, len čo ide o situovanie toho či onoho fenoménu do času, alebo o jeho prepísanie do sekvencie, ktorá mu dá zmysel."

Chápeme teda, že táto *disperzia*, táto *fragmentalizácia*, ktorú objavujeme vo Foucaultových sociálnych stanoviskách, znamená vlastne nemožnosť oddeliť militantnú akciu od intelektuálnej práce. Toto má za následok, že rozlíšenie teórie a praxe sa stáva nenáležitým a zastaraným. Bojovať, myslieť, hovoriť - toto sú tri akty zjednocujúce sa do jediného: skúmať väzenie v *Dohliadať a trestať*, alebo to robiť distribuujúc letáky pred bránonou väzenia De la Santé, znamená ten istý prístup. No tento prístup, spocívajúci v poukazovaní na nestálosť samozrejmostí, v otriasení zvyklosťami a spôsobmi myslenia, nemá nič spoločné s postavou intelektuálneho-rečníka alebo reprezentatívneho svedomia mäs. Ide o to, slovami Gillesa Deleuza, skoncovat' s *dôstojnosťou hovorenia za ostatných*; filozof nie je zrkadlo, jeho rola nie je v tom, aby povedal pravdu a ukázal spravodlivosť.

Kto na dielo Michela Foucaulta hodí iba letmý a povrchný pohľad, môže v ňom veľmi jednoducho zbadať len dejiny mravov. Zdá sa, že katedra dejín systémov myslenia na Collège de France, na ktorej pôsobil, rovnako ako názvy istých jeho diel (*Dejiny šialenstva v klasickom období*, *Zrodenie kliniky*, *Dohliadať a trestať*, *Zrodenie väzenia*, *Dejiny sexuality*) skutočne uprednostňujú túto zámenu a ohlasujú historické skúmanie najrôznejších témy.

Iste, jeho záujmy (šialenstvo, medicínsky pohľad, zločinnosť, sexualita, atď.), jeho metóda (uvedenie archívlií do poriadku), epochy, ktoré študoval (klasické obdobie, 19. storočie, antika) by ho mohli pripodobiť určitým súčasným historikom

prinajmenšom tým, čo v línii povestnej školy Análov študovali dlhotrvajúce historické fenomény (napr. mentality). Predsa však, hoci sa rozhodol viest' štúdium od *histórie*, Michel Foucault paradoxne odmieta označenie seba za historika. História v klasickom význame slova predpokladá zároveň kontinuitu a intelligibilitu, to znamená, že sa predpokladá, že roztrúsené udalosti zaujmú svoje miesto v nepretržitom pohybe, od ktorého obdržia svoj zmysel. No Foucaultova historická práca nastoľuje tematiku diskontinuity. Mark Poster k tomuto piše: "Práve výberom tém, ktoré študoval, Foucault dokladá nevyhnutnosť reštrukturácie priorit v histórii. Šialenosť, jazyk, medicína, trest, sexualita, toľko tém v očiach historikov okrajových. Umiestňujúc ich do stredu historickej scény, Foucault spôsobuje obrat, ktorý neodvodzuje svoju účinnosť jedine zo sily týchto textov, ale zo skutočnej premeny spoločnosti konca 19. storočia, ktorej vyústením je to, čo som nazval *informačný modus*."

Ak predpokladáme, že dejiny mentalít potrebujú zároveň kontinuitu pocitov a pojmov, ktoré zvažujeme, a človeka, ktorý je ich nositeľom, Michela Foucaulta možno ľažko uväzniť do pomenovania *historik mentalít*. Foucault skôr trvá na zásadných zlomoch a premenách, ktoré rytmicky zladujú dejiny ideí a narúšajú dogmu dejinnej kontinuity a totality. Ako nie je historikom mentalít, nie je Foucault ani historikom ideí. Dejiny ideí, ak ich definujeme ako pokus o osvetlenie elementov tvoriacich poznanie istej epochy vo vzťahu k individualitám, ktoré ich vytvorili, spočívajú v rozvinutí funkcií reprezentácie zjednotenom v čase.

Pre Foucaulta však dejiny ideí, ak dejinami sú, môžu byť iba hlbokým pohybom, archeologickou mutáciou ohlasujúcou koniec klasického veku a umožňujúcou príchod človeka. On, voľakedy bytosť medzi bytosťami, sa stáva subjektom medzi objektmi, chápe, že jeho túžba po poznaní sa nevzťahuje iba na objekty sveta, ale tiež na neho samotného. Rovnako elementy konštituujúce poznanie nejakého obdobia nebudú individualitami ako Descartes, Kant, Darwin alebo Freud, ale anonymnou produkciou istej série diskurzov veľmi rozdielnych pôvodov, ktorá akosi vymedzuje to, čo je pre danú dobu mysliteľné a čo nie.

Súbor týchto diskurzov vytvára zhustenú sieť intelektuálnych operácií, *epistémé*. "Pod epistémé v skutočnosti rozumieme skupinu vzťahov umožňujúcich v danej epoce zjednotiť diskurzívne praktiky, ktoré dávajú zámenku epistemologickým figúram, vedám, prípadne formalizovaným systémom. (...) Epistémé nie je forma poznania alebo typ rationality, ktorý by, pretínajúc najrôznejšie znalosti, poznatky, manifestoval suverénnu jednotu subjektu, ducha alebo epochy; je to skupina vzťahov, ktoré môžeme odkryť v danej epoce medzi znalosťami, keď ich analyzujeme na úrovni diskurzívnych pravidelností."

pokračovanie

Poznámka:

- Grécke slovo *epistémé* znamená poznanie, znalosť. Foucault ho tu používa na označenie hraníc, vovnútري ktorých ľudia danej doby myslia, chápu a hodnotia.
- Výraz *diskurz* znamená rozprávanie, pojednanie, príbeh.

GAJ-DY

AKTUALITA !!!

V dňoch 25.-27.apríla 1997 (piatok-nedeľa) by nás mali navštíviť kolegovia z viedenskej skupiny HUK WIEN (v preklade Homosexuáli a cirkev), ktorých sme pozvali odvetou za našu návštevu vo Viedni, uskutočnenú v minulom roku. Očakávame, že si znova vymeníme informácie o najnovšom vývoji v našich krajinách v oblastiach, ktoré sa nás bytostne dotýkajú. Taktiež si radi necháme poradiť, akým zaujímavým programom možno vyplniť stretnutia našich ľudí. Niečo z toho nám rakúski priatelia isto aj naživo predvedú. Kto má teda záujem o toto pripravované stretnutie, nech sa s nami skontaktuje na našej adrese, aby sme mu neskôr mohli zaslať podrobnejšie informácie o čase a mieste konania tohto medzinárodného stretnutia. Na obálku pripíšte heslo "Kamila".

Sme neformálnym združením, či ak chceš "klubom" homosexuálnych mladých a duchom mladých ľudí, ktorí sa chcú stretávať aj inde než len na diskotékach. Schádzame sa každý utorok na stretnutiach, kde väčšinou poklebetíme o tom, čo je nové, popracujeme na ďalšom čísle nášho časopisu a ak sa nám zachce, diskutujeme aj na vážne témy. Okrem toho organizujeme výlety do prírody, hlavne v okolí Bratislavы, ako aj návštevy kín, divadiel, koncertov, výstav... Ak máš záujem stretnúť sa s nami, neváhaj a ozvi sa nám na adresu uvedenú v tirázi, prípadne zavolaj na našu linku dôvery v Bratislave.

Tuaji GAJ-Daci

Linky dôvery

Bratislava (07) 211 5461 v pondelok 18.00-20.30 h

B. Bystrica (088) 521 20 v piatok 16.00-19.00 h (aj pre ženy)

GAJ-DY, časopis pre Teba, vydávajú: Andrej, Dodo, Drugi, Kamila a Michal. Vychádza štvrtročne. Predplatné je štyri päťkorunové známky na rok (poštovné). Adresa: GAJ-DY, Poste restante, P.O.Box 49, 841 09 Bratislava. Email: tarapcik@elf.stuba.sk alebo exfadubm@savba.sk